

naese ja lapsed, Ma ja rahvast, jah keik ja keik, mis mul olli, nenda et mul muud ei ole järrele jänud kui minno paljas wang'i woetub ihho, mis ennam ei ole minno omma, väid teie sure Keisri herra wallitusse käes: Minna, käs ollen praego keige ümliko asjadeest ilma jänud, käs peakin nüüd keige iggawesse asjadeest fa veel ilma jáma? selle eest hoidko mind se armolinne taevane Issa! Omma ainsa troost ja römo ollen minna siitsadik pühha Ewangeliummis leidnud nenda et minna kindlaste ussun, kui minna omma usso pääraast ka seddasamma omma waest ello peaksin árrakautama, et Jummal mulle wöttab parremat ello anda. Ei se ei kõlbaks ka minnule mitte, et minna omma usso-árrasalgamisse läbbi suurt patto teeksin ja mitme tuhhat hingedele pahhandust annaksin; minna ollen keige omma eloaial töt tunnistanud, mis minna peaksin nüüd omma viimse otsa peál sedda árrasalgama! Sepärrast armolinne ja aulik suur Keisri herra — minna ollen teie wallitusse käes, tehke minnoga kui waese wangiga, mis teie tahhate — sepärrast tahhan minna selle usso ja töe sisse jáda, mis ma siitsadik ollen tunnistanud, ja omma usso-wendadelse märgiks sedda kannatada, mis Jummal ja teie minno aulik Keisri herra Minno peále pannete! — Sedda ütles Kurfürst julge filmidega Keisri peále matades, agga Keiser ei kannatanud sedda mitte,

põris ommad filmad Kurfürsti poolt árra ja ei lausund temmale mitte üht ainust fanna. —

„Ma rágin töt Kristusses, minna ei walleta mitte nenda, et ka minno südbame-tunnistus sedda mulle tunnistab pühha Waimo läbbi!“ Rom. r. 9. peat. 1. s.

Kas fa void omma usso pääraast rõ: moga surma wasto miuna?

Üks wagga tallopoeg Sweisi maal piddi meie usso fiusatamisse aial árapöletud sama. Jo olli temma samba külge kinniseutud, kus temma pidbi surrema, siis pallus enne veel omma kohomoistiga rákida; sesamma panni wasto ja ei tahtnud temma jure tulla, wimaks agga temma andis járel, tulli temma jure ja tallopoeg ütles temma wasto: „teie ollete täna minno peále kui ühhe walle-usso-tunnistaja peále surma kohhut moistnud; ma tunnistan, et ollen waene pattune innimenne, agga mitte foggoniste walle usso-tunnistaja, seit minna ussun ja tunnistan feit, mis meie usso-tunnistuses on ülespanud, mis temma selge heálega rahva ees lugges. — Sedda ainsa asja agga pallun veel teie käest, ütles tallopoeg: olge nenda hea, astuge hopis liggi minno jure ja pange esmalt omma fat